

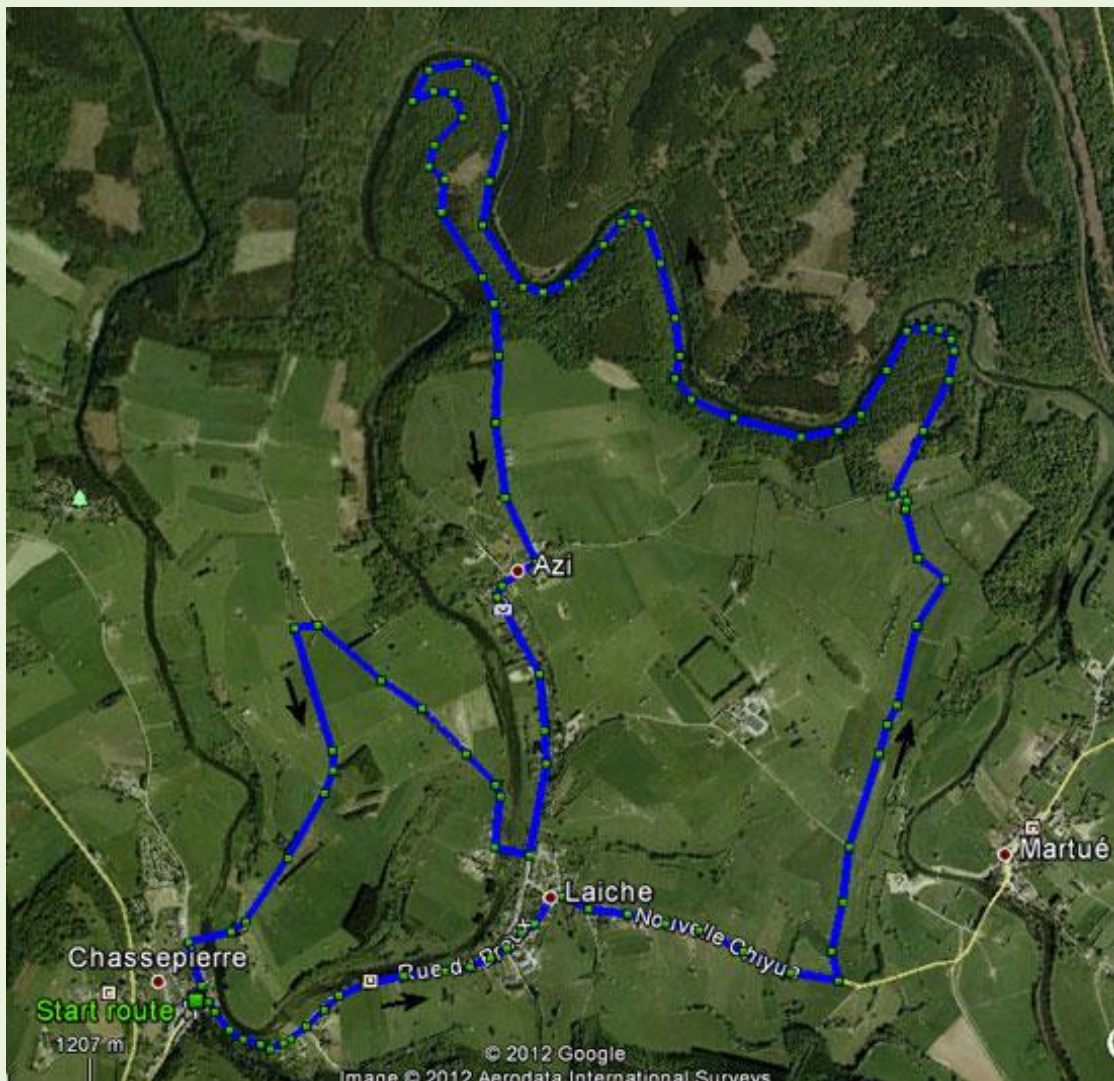
Langs de Semois bij Chassepierre

Chassepierre - Laiche - klauteren langs de Semois - Azy - Chassepierre

15 KM - 250Hm

Deze schitterende wandelroute langs de Semois brengt je door één van de mooiste plekjes van de Gaumestreek. Zowel asfaltpaden als steile klimmetjes over rotsen langs de Semoisoever kom je tegen. Maar ook het dorpje Chassepierre is de aandacht zeker waard.

Het startpunt van de wandeling Chassepierre ligt links van Florenville, in het zuiden van België. Vlak bij de Franse grens. Aan de N83 van Florenville naar Sainte-Cécile vinden we een afslag naar dit schitterende dorpje. Parkeren kan tegenover de kerk ergens langs de dorpsweg of bij het dorpscafé.

Wij starten op een regenachtige morgen in het paasweekende en treffen het dorp geheel verlaten aan. We kunnen dan ook in alle rust de prachtige kerk en omliggende gebouwen bekijken. Bijna het gehele dorp is gebouwd van een geel/bruine steensoort die je veel tegenkomt in deze streken.

We lopen recht op de kerk af en gaan dan voor de kerk rechtsaf om de tocht van vandaag te beginnen. Al na een klein stukje wordt het dorp al weer verlaten en zien we links van ons de Semois stromen. We blijven links aanhouden en volgen de Semois tot in het volgende dorp: Laiche.

Voor we in het dorpje Laiche aankomen, zien we links achter ons Chassepierre schilderachtig aan de Semois liggen, met op de voorgrond een oude, in WO-II verwoeste spoorbrug. (foto)

In Laiche is het even opletten om de juiste weg te vinden. In het dorp blijven we doorlopen tot aan een Y-splitsing in het centrum waar een richtingaanwijzer bij staat. We houden rechts aan, richting Florenville.

Bij de volgende splitsing gaan we weer rechts. Vanaf hier blijven we de weg omhoog volgen tot we een brede landbouwweg links tegenkomen. Als we dit pad inslaan worden we overvallen door de volgende heftige regenbui van vandaag, net nu we het open veld lopen om lopen.

Met de haastig aangetrokken regenjassen en poncho's aan, de laatste vooral om de rugzakken droog te houden, lopen we stevig door. Het uitzicht rechts zou hier heel mooi moeten zijn, maar door de regen en mist zien we alleen maar een stukje golvend groen landschap. Overigens ook heel mooi.

Zodra we tegen een beukenheg aanlopen gaat het pad verder linksaf een prachtige laan omhoog, nu een modderige weg.

De laan loopt recht op een grote hoeve af, een boerderij met verschillende bijgebouwen, opgebouwd uit prachtig natuursteen en begroeid met geel mos. De weg loopt er rechts omheen en komt uit op een T-splitsing.

We gaan hier links voor de boerderij langs en direct daarna weer rechts, langs een weide, en al snel daarna het bos in. Dit bospad is aangegeven met de rood/witte tekens van de GR-langeafstandsroute die we ook al eerder onderweg tegenkwamen.

In het bos aangekomen daalt de weg, nu nog slechts een pad te noemen, sterk af naar de Semois. Al snel zien we deze prachtige rivier ook liggen. Bij de oever van de rivier komen we aan bij een houten hut op een stuk

grasland, afgerasterd met gaas. Het is ondertussen middag geworden en we besluiten hier onder de grote dichte bomen onze boterhammen te eten. Het is weer bijna droog, maar te nat om op de grond te zitten. Aangezien er ook geen bankjes of omgevallen boomstammen zijn eten we vandaag maar staande.

We lopen verder en volgen de rood/witte tekens linksaf voor het hek langs. Het is nu een prachtig smal bospad geworden en even later is het klauteren geblazen. Soms gaat het even flink omhoog of omlaag over de rotspartijen, maar daar krijgen we dan ook heerlijke uitzichtpunten op de Semois voor terug.

Als we verderop weer onder aan de oever verdergaan is het wel heel erg modderig geworden door alle regen en daarmee ook erg glad.

Waar we rechts van ons weer een kleine hut zien staan, zijn we weer op een breed bospad aangekomen. Niet veel verder is er dan een brede weg linksaf omhoog die we links moeten laten liggen.

We houden weer rechts op de oever van de Semois aan, eigenlijk rechtdoor.

Bij de volgende splitsing gaan we dan rechts en moeten we een stukje flink stijgen tot een volgende kruising. Verder langs de oever wordt het even later knap lastig.

Er volgt een stuk rotspad aan de rand van het water. Op deze natte dag echt spiegelglad. Voorzichtig gaan we dan ook verder tot we weer op bosgrond staan.

Na een rots met daarop het bordje Roche Brûlée, wordt het opnieuw lekker klauteren tussen de rotsblokken door. Korte tijd later is het weer een breed bospad in een open stuk bos geworden.

We moeten hier even zoeken maar we vinden de vooraf geplande weg, scherp linksaf en omhoog.

Deze gaat wel heel pittig omhoog. Een stevige stijging tot we boven in het sparrenbos staan. Daar kunnen we gewoon de brede weg volgen, maar we lopen ook nog even links door het bos omhoog naar de rand van het Semoisdal in de verwachting nog een mooi uitzicht te krijgen.

Daar vinden we een paadje parallel aan de brede bosweg, maar dan weer lekker smal over de rotsblokken vlak langs de rand (foto). Dat heeft natuurlijk onze voorkeur.

Al snel kunnen we niet verder en moeten we weer het brede bospad rechts van ons nemen. Als we opnieuw het bos uitlopen staat er links een informatiebord. Daar volgen we de GR route nu naar rechts.

Het bospad daalt geleidelijk tot we weer een zijweg links van ons tegenkomen. Deze gaan we in en lopen dan richting het gehucht Azy tot we in het dorpje weer op asfalt staan. We gaan in het centrum van Azy rechtsaf, de GR route verder volgend.

Van het ene op het andere moment staan we in de zon. De lucht is plots stralend blauw. Snel ontdoen we ons van de overtollige kleding voor we de weg verder vervolgen. Heerlijk in het zonnetje.

Het daalt lange tijd geleidelijk tot we uiteindelijk aan de rechterzijde weer de Semois naast ons zien. Langzaam lopen we Laiche weer binnen.

We lopen in Laiche door tot aan de brug rechts en gaan na het oversteken gelijk weer rechtsaf. Het gaat hier verder tussen weilanden door tot we links een karrenspoor

tegenkomen, sterk stijgend. Daar gaan we omhoog en boven aangekomen gelijk weer linksaf.

Daarna gaat het steeds rechtdoor en zien we al snel Chassepierre weer voor ons liggen. Nog een laatste brug over de Semois en we komen het dorp weer binnen. Links zien we onze auto bij de kerk al weer staan in dit kleine maar heel leuke dorpje.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2012 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |